

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

Epistola XLI. Ioannis Papae VIII. Ad Episcopvm Neapolitanvm. Queritur Neapolitanos cum infidelibus foedus iniisse, nec ab ipso eorum antistite ad viam veritatis reuocari. Quare hortatur, vt ipse & ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

Ceterum miramur, quomodo vos in literis vestris, quas in ipsa paschali festiuitate suscepimus, inculpabiles tentetis astruere, cum piaculum vestrum totus qui desertus est mundus, & sanguis de terra, qui effusus est, clamet: præueniente autem gratia Dei, cito credimus fore, vt & vos resipiscentes a vinculo quo annexi tenemini, conuenientius absoluamini, & de tua tuorumque salute ipsi cum cælestibus choris pari gaudio perfruemur. Porro si missos destinatis fideles, quibus credere procul dubio valeamus, libenti eos & benigno suscipiemus affectu; & quidquid desiderio vel voto vestro sederit, gratanter administrabimus, fidentes, quod nil impossibile, nil allegaturi sint inconueniens: econtra vero si sine tenus pacti iugum cum infidelibus ducere forte proponitis, scitote profecto quia (vt cum Apostolo fatear) *in virga veniam ad vos*. Data v. ^{1. Cor. 4.} Idus Aprilis, indictione decima.

EPISTOLA XLI.
IOANNIS PAPÆ VIII.
AD EPISCOPVM NEAPOLITANVM.

Queritur Neapolitanos cum infidelibus fœdus iniisse, nec ab ipso eorum antistite ad viam veritatis reuocari. Quare hortatur, vt ipse & illi resipiscant. præterea pollicetur se benigne suscepturum Neapolitani ducis legatos, si miserit; paratumque ad omnia se fore, quæ pro ecclesiæ Dei vtilitate perficienda retulerint.

Ioannes episcopus ad episcopum Neapolitanum.

RELECTIS literis tuis, quas cœpto iam paschalis festiuitatis officio in die magno suscepimus, nihil quo lætificaremur, reperimus: vnde ingens tristitia, & continuus dolor cordi nostro creuit, & multiplicatus nos vehementer affligit; quia populum ciuitatis vestræ, quæ olim Dei, nunc autem principis tenebrarum effecta est, derelicto penitus creatoris sui amore, videmus iugum cum infidelibus ducere: teque ideo fore obnoxium, quoniam in medio populi polluta labia habentis, pollutum & complicem habitare, nec toto annixu te velle murum pro domo Domini (sicut idoneum Christi athletam oportet) ^{Ex cel. 13.} contemplamur opponere. Cum nos pro huiusmodi causa te ad tanti

honoris culmen perducere procul dubio studeremus: quatenus te adiutorem & fidelem cooperatorem habentes; oues Domini de tam immani profundo, quo ab humani generis inimico submersas & retentas iacere conspiciebamus, abstrahere, atque ad superna releuare possemus: ut de illorum simul salute par apud retributorem omnium Deum pro communi certamine meritum haberemus. Sed ecce neglecta pastoralis officii cura, postposito diuini timore iudicii, cum illis, quos aut corrigere, & ad viam veritatis reuocare, aut eos quasi gregem morbidum tot disciplinae salubris verberibus castigatum, salutem propriam nolentem recipere, vitare, atque de medio eorum, sicut iam olim tibi ex diuina auctoritate præcipimus, exire debueras, nec amplius cum præuaricatoribus, & consortium infidelium habentibus habitare præsumeres, ut tua deuotionis sinceritate manifestius apparente, reuerentiam tuam, quam sacerdotii summi decorauimus infulis, in societate corporis Christi nobiscum haberemus coniunctam. Nos enim assidua quamuis corporis incommoditate tunc detenti essemus, volentes Neapolitanam ciuitatem, ceu populum Domini, & oues pascuæ eius nobis in ipso apostolorum principe commissas cum omni deuotione saluare, non recusauimus laborem: quin potius posuimus animas nostras in manibus nostris, dominicaque voce admoniti venimus confirmare illos in beneplacito Dei, ceu fratres, & ut filios carissimos coram Domino adiuuare: sed obdurato ipsi corde, nostras preces & monita recipere, atque ut aspides surdæ audire despexerunt; teque secundum eorum votum, & desiderium antistitem (quod non merebantur) ordinare non prætermisimus, multis super hoc aliis, & etiam bonis promissis, si nostræ voluntatis desiderium deuota mente complexerent: nunc autem vel illis incorrectis existentibus, & ad percutientem se redire nolentibus, vel tibi cum ipsis habitanti, & idcirco a diuinis omnibus cum eis pariter sequestrato; quo pacto antequam respiscentes ad viam salutis & iustitiæ reuertamini, parcere, aut a nexu ecclesiastici vos iudicii valemus absolueret? Absoluite ergo vos prius colligationes impietatis, & fœdus impium, quod cum inimicis Christi habetis compositum, & nos illico
miseri-

miseritiam, quam Deus noster ecclesiæ in Spiritu sancto dedit facere posse, nullatenus vobis iam conuersis tribuere omitemus: nam sicut vere satisfactionis confessionibus parcendum est, dicente Domino: *Cum conuersus ingemueris, saluaberis; & adhuc te loquente, dicam, Ecce adsum:* ita vero in scelere impiis manentibus miserendum non est: quoniam misericordiam aliquam vobiscum ante fructum dignum pœnitentiæ facere omnino nequimus, eo quod misericordia sine controuersia quæri debet, vt salus sit disciplinæ: nam dicente sancto Gregorio: *Sæpe pietas per immoderatam misericordiam errare solet, si fortasse percipit quæ parcenda non sunt; peccata enim, quæ ferri gehennæ ignibus possunt, disciplinæ sunt verberare corrigenda; sed inordinata pietas cum temporaliter parcit, ad æternum supplicium pertrahit; vnde vobis respicientibus ne in futuro pereatis, parcere optamus. Præterea si frater tuus, Neapolitanorum videlicet dux, per suos idoneos legatos nobis optata, & ea quæ oportet veraci relatu perficienda direxerit, eos gratissime recipientes, quidquid ratione sagaci retulerint, perficere pro ecclesiæ Dei vtilitate atque salute procul dubio parati erimus. Age igitur, & desudare pro communi prosperitate, imo pro salute tua, & ciuium tuorum non desistas, arguens, obsecrans & increpans cum omni imperio, vt labor tuus fructum desiderabilem in domo Domini pro quo digne remunereris afferat.* Data vt supra.

S. Gregorius lib. 2. super Ezechielem, homil. 19.

EPISTOLA XLII.

IOANNIS PAPÆ VIII.

AD CAROLVM REGEM.

Monet vt bona ablata a monasterio sanctimonialium restituenda curet: quod nisi intra sexaginta dies fecerit, & per legatum id sibi nuntiauerit, vel causam cur non sint restituta, non reddiderit, eum excommunicat.

Ioannes episcopus Carolo † glorioso regi.

CVM generositatem tuam tanta claritas profapiæ regalis extollat, miramur & obstupescimus quomodo hanc tam sinister longe lateque discurrens rumor obnubilet, afferens & affirmans te Italiam ingressum ad monasterium

† Hic Carolus, qui Crassus nominatus est, postmodum imperator creatus, fuit filius

Concil. Tom. 24.

H